

நெஞ்சில்

கடற்கரும்புலி கப்டன் மாலிகா

கடற்கரும்புலி கப்டன் விக்கியும் கடற்கரும்புலி கப்டன் மாலிகாவும் இணைபிரியாத தோழிகள். இருவரும் ஒன்றாகவே இயக்கத்தில் இணைந்து ஒன்றாகப் பயிற்சி எடுத்து, எப்போதும் இணைபிரியாமல் பாசறையில் உலா வந்தவர்கள்.

இருவரும் தோழிகள் என்றாலும், பயிற்சிப்பாசறையில் இருவருக்கும் போட்டி. நீந்துவது, படகு ஓட்டுவது, ஏனைய பயிற்சிகள் எல்லாவற்றிலும் ஒருவருக்கு மற்றவர் சளைத்தவர் இல்லை என்ற ரீதியில் வேகம் இருக்கும். கடற்கரும்புலி கப்டன் விக்கி கொழும்புத் துறைமுகத்தினுள் கரும்புலியாய் சென்று அவளைவிட்டுப்பிரிந்ததில், மாலிகாவுக்கு மிகுந்த கலை. நீ முன்னால் போ. நான் வருகிறேன் என்று தனக்குள் உறுதியெடுத்துக் கொண்டாளா!

அதன் பிறகு அவளிடம் நீண்ட எதிர்பார்ப்பு. தனக்கு இலக்கு விரைவாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்று அவளிடம் இருந்த துடிப்பு, அதுவே அவளது கனவும் நினைவுமாக இருந்தது.

மாலிகா, சிறந்த நீச்சற்காரியாக ஆரம்ப நீச்சற் பயிற்சியின் போதே இனங்காணப் பட்டவள். ஆரம்பப் பயிற்சியின் பின் சிறிதுகாலம் தொலைத்தொடர்பு வேலையில் நின்றபோது, தான் ஒரு கரும்புலியாக வேண்டும் என்ற நீண்ட கனவு அவளிடம் இருந்தது. கலோஜன் நீரடிநீச்சற்பிரிவுக்குச் சென்றவள், அங்கு தனது திறமைகளாலும் பண்புகளாலும்

எல்லோரையும் கவர்ந்தாள். வேகமாக நீந்துவாள். அதிகவலுவள்ள எந்தப் படகையும் ஓட்டக்கூடிய திறமையை அவள் பெற்றிருந்தாள். மைல் கணக்காக நீந்தி, திறமையாகச் சுழியோடி, தன் குழுவிலுள்ள அனைத்துப் போராளிகளுக்கும் நீச்சல் பழக்கி, படகு ஓட்டக் கற்றுக்கொடுத்து அவள் செய்த வைகளைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

உயர்க்கிளம்பும் இராட்சத அலைகளுக்குக் கீழால் நீந்துவது கடினம்தான். அந்த அலைகளை ஊடுருவி நீந்துவதற்குச் சிரமப்படும் பிள்ளைகளையும் நீந்திக் கொண்டே இழுத்து நீந்தப் பழக்கி..... அலைகள் அவளிடம் பணிந்துவிடும். எல்லோருக்கும் எல்லாமும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவளது குழு எல்லாவற்றுக்கும் முன் நிற்கும்.

எந்தக் கடுமையான பயிற்சியையும் இலகுவாக்கி சிரித்தபடி செய்து முடிப்பதில் மாலிகா கெட்டிக்காரி. பெரிய

பழுவுள்ள இயந்திரங்களையும், வலுவள்ள பொருட்களையும், தூக்கி தோளில் அடித்து, அவளது உடல் வலுவானதில் வியப்பில்லை. தசைகள் இறுகித் தெரியும். அவளது கம்பீரத் தோற்றத்தால் தோழிகள் அவளைச் செல்லமாகக் 'கடன்' என்று அழைப்பதுண்டு.

அந்தச் சம்பவம் அவளது உறுதியை நினைக்கத் தோன்றும். அவள் பயிற்சி முடித்தவுடன் இருபது கடல்மைல் நீந்துவதற்காக அவளின் குழு கடலில் இறங்கியது. இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு ஆரம்பித்த பயிற்சி காலை எட்டு மணிக்கு மேலாகியும் முடிந்தபாடில்லை. மாலிகாவின் வாயிலிருந்து இரத்தம் வரத்தொடங்கியது. அவளை கரையேறாமாறு பணிக்கப்பட்டது. மாலிகா தான் நீந்தி முடிக்க வேண்டும் என்பதிலேயே குறியாக இருந்தாள். முழுவதும் நீந்தி முடித்த பின்னரே

பூத்த

அவள் கரை ஏறினாள். எந்த நோய் வந்தாலும், தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வேலையைச் செய்துமுடித்த பின்னரே ஓய்வாள்.

அவளது கடற்சண்டைக் களங்களைக் கூறிக்கொண்டே போகலாம். கிளாலியில் மக்கள் பாதுகாப்புப் பணிமிலும், இன்னும் பூநகரி மீதான தவளைத் தாக்குதலிலும் அவளது படகு கடலில் இறங்கியது. கரும்புலியாய் இருளில் அவள் இலக்குத்தேடி அலைந்த நாட்கள் மெய்சிலிர்த்து வைப்பன.

இறுதியாக அங்கயற்கண்ணி நீரடி நீச்சற் பிரிவிலிருந்துதான் திருமலைத் துறைமுகத்துக்குப் போனாள். அவள் தனது இலக்கை அண்மிப்பதற்கு நீண்ட தூரம் நடக்க வேண்டியிருந்தது. பாதை முழுவதும் சேறு. காலடிகளை ஒழுங்காக எடுத்து வைக்க முடியாதபடி முழங்காலளவு சேறு இருந்தது. அட்டைக் கடிக்குள்ளால் சிலிண்டரையும் தோளில் சுமந்தபடி செல்வது சாதாரணமாக நினைத்துப்பார்க்க முடியாதது. கரும்புலிக்கேயுரிய அசாத்திய துணிவும், தன்னம்பிக்கையும் தான் எல்லாவற்றையும் செய்யக்கூடிய வலுவை நிறையவே தந்தன. கூட வழியனுப்பச் சென்ற தோழிகள் அந்த அனுபவத்தை நெகிழ்ச்சியுடன் நினைவு கூர்ந்தார்கள்.

"கடைசியா எங்களுக்கெல்லாம் சாப்பாடு குழைச்சுத் தந்தாள். அடிபட்டுச் சந்தோசமாய்ச் சாப்பிட்டம்."

இறுதியாக வழியனுப்பிய அந்தத்தோழியின் கன்னத்தில் தட்டி, "நான் போய் வெடிக்கிறபோதுதான் இந்த நேர மாறும்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்றாள்.

கூடவே வந்த வேவு எடுத்துக்கொடுத்த கடற்புலித் தோழர்களிடமும் இருநூறு மீற்றரிலேயே விடைபெற்றுப் போனாள். இலக்குப் பெரியது. சாதனையும் பெரியதுதான். நகர்ந்து கொண்டிருந்த கடற்படையினரின் டோரா அவளது இலக்கானது. 1996.12.08 அன்று அந்த இலக்கினோடு, துறைமுகத்தினுள் புகுந்து மாலிகாவும் இல்லாமற்போனாள். அவளுக்குப் பணிந்த அந்த அசுர அலைகள் அவளை அள்ளிச் சென்றிருக்கக் கூடும். நாங்கள் இக்கரையில் நின்றுருந்தோம். அலைகள் மட்டும் திரும்பி வந்தன.

மேஜர் கண்ணகி

அந்தச் சண்டை அவளது பொறுமையின் எல்லையைத் தொட்டு விட்ட சண்டைதான். சண்டையின் வெற்றிக்காக, சண்டைக்குப் போக முடியாது உழைக்க வேண்டிய நாட்கள் அவை.

சண்டையிலிறங்கும் போராளிகள் பற்றிய கள அறிக்கைகள் பூர்த்திசெய்யப்பட்டு கடல் கடந்த பயணத்தை மேற்கொண்டு மண்டைதீவை நோக்கி அணிகள் முன்னேறின. சண்டைக்கான அறிக்கை

விபரத்தில், அடங்காத அவளின் பெயர், அவளது பிறந்த மண்ணிலிருந்து எப்படி மறைந்து போக முடியும்? யாருக்கும் சொல்லாமல், தளபதிக்குத் தெரியாமல் அந்தச் சண்டைக்குச் சென்று, திறமையாக அடிபட்டு, காயமடைந்த போராளிகளின் எல்.எம்.ஜி யை எடுத்து அடித்து, இயக்க விதிகள், கட்டுப்பாடு, தண்டனை என்பதையும் மீறி தனது மண் உணர்வே அவளிடம் முன்னின்றது என்பதை ஆழமாக எம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. அந்தச் சண்டையோடு இதுவரை அவளை அறியாதவர்களுக்கும் கண்ணகி

மலர்கள்

அறிமுகமானாள். 'குட்டித்தம்பி' என கண்ணகியால் செல்லமாக அழைக்கப்படும் டொங்கான் துப்பாக்கி, இந்தச் சண்டையின் பின் அவளின் கைகளில் மிளிர்ந்தது. உக்கிரமாக நடந்த 'சூரியக்கதிர்' சண்டையில் அத்துப் பாக்கியால் எதிரியை இலக்கு வைத்து தேடித்திரிந்து அழித்த, அந்தத் துணிவு மிக்க பெண்ணை இந்த மண்ணுக்கு இனங்காட்டியது விடுதலைப் போராட்டமே.

கண்ணகி! இந்தப் பெயரைக் கேட்கும்போது, மதுரை மாநகரை ஆவேசத்துடன் தீப்பற்றி எரியவைத்த அந்தப் பெண்ணின் ரூபகம் அனைவருக்கும் வந்திருக்கும். நீண்ட மூக்கும் எதையும் உன்னிப்பாக நோக்கும் கழுகுப் பார்வையுடன், எதையும் இலகுவில் செய்துமுடிப்பேன் என்ற தன்னம்பிக்கையுடன் அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாத, வார்த்தைகளை அளந்து கதைக்கும் ஒரு நிதானமான பெண் போராளியே மேஜர் கண்ணகி. ஆத்திரம், ஆவேசம் இவற்றுக்கு இடமளிக்காத ஒரு செயற்திறனுள்ள இனிய போராளி இவள்.

தன் தாயைப் போலவே சிறு வயதிலேயே தாயை இழந்துவிட்ட கண்ணகியையும் சகோதரர்களையும் அன்போடு வளர்த்த தந்தையில் அவளுக்கு அளவற்ற அன்பு. 'ஹலோ மிஸ்டர்' என்று தந்தையைப் பெயர் சொல்லி அழைத்து ஒரு நண்பரைப் போல உரையாடும் அவளது இயல்பான போக்கு யாரையும் கவர்ந்துவிடும். தீவகம்தான் அவளின் பிறப்பிடம். அங்கு புலரும் இனிய காலகாலில் ஒரு வண்ணத்துப்

பூச்சியின் சிறகடிப்பாய் இனிமையாய்க் கழிந்தது அவளின் இளமைக்காலம். படிப்பில் நல்ல கெட்டிக்காரி. பரீட்சையில் எல்லாப்பாடங்களிலும் அதிக புள்ளிகளைப் பெறுவாள். பிள்ளையை நன்றாகப் படிப்பிக்க வேண்டும் என்ற தந்தையின் விருப்புக்கேற்ப போட்டி போட்டுக்கொண்டு படிப்பாள். எல்லோரையும்போல தீவக மண்ணிலிருந்து அந்தக் குடும்பமும் இடம்பெயரும் நாள் வந்தது. பிறந்த மண், சொந்த மண் எதிரியின் உறைவிடமாய் மாறுவதை ஏற்க முடியாமல் இடம்பெயர்ந்தனர்.

படிப்பில் அவள் கொண்டிருந்த ஆர்வம், குடும்பத்தில் அவள் வைத்திருந்த பாசம் இவையே அவளது விடுதலைப் பயணத்துக்கான ஆதாரங்கள். இரண்டாம் ஈழப்போர் தீவிரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த ஒரு நாளில் அவள் இயக்கத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டாள். இயக்கத்தில் சேர்ந்தவுடன் பயிற்சி, பின் சண்டை, எதிரியை வெற்றி கொள்ளும் தாக்குதல்கள் என எண்ணியிருந்த அவளுக்கும் இன்னும் சில போராளிகளுக்கும் பயிற்சி எடுக்கும் முன்பே அரசியல் வேலைத்திட்டம் காத்திருந்தது. பயிற்சி எடுக்காத போராளிகளாக, சைக்கிளில் அலைந்து அரசியல் வேலைத் திட்டங்களைச் செய்யும் அதேவேளையில், ஏனைய புதியவர்கள் பயிற்சி எடுத்து, சண்டைக்குப் போய்வந்தனர். எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? ஒரு வருடத்துக்கு மேலாக சண்டைக் கனவுகளைத் தூரவைத்து, இயக்கத்தின் கட்டளைப்படி வேலை செய்த போராளிகளுள் அவளும் ஒருத்தி.

விடுதலைப் புலிகளின் மகளிர் படையணியின் இருபத்துமூன்றாவது பயிற்சி முகாம் அவளை ஒரு சிறந்த போராளியாக இனங்காட்டியது. சின்னத் தவறு செய்தாலும் கவலைப்பட்டு, அத்தவற்றை அடுத்தமுறை விடக் கூடாது என்பதில் உறுதியாக நடந்துகொள்வாள். பயிற்சியைத் தொடர்ந்து பல பாசறைகளில் புடம்போட்டு வெளிவந்தபோது அவள் RPD-LMG கனரக ஆயுதப் பயிற்சி ஆசிரியர். பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்குரிய கடின பயிற்சிகளை திறமையாக எடுத்ததோடு, குறிபார்த்துச் சுடுவதிலும் அவள் கைதேர்ந்தவள். படையணிகளுக்குப் பயிற்சி அளித்து புதியவர்களை கனரக ஆயுதக்காரர்களாக்க தானும் அவர்களோடு இணைந்து பயிற்சி எடுத்தாள். அப்போதெல்லாம் சண்டைக்களங்கள் அவளது கனவுகளில் மட்டும் தான்.

முல்லைத்தீவுச் சண்டை அணிகளின் தலைவியாக, பதற்றமற்ற நிதானமான துணிவோடு களத்தில் அவளும் நின்றாள். அந்தத் தாக்குதலை வெற்றியுடையதாகக் கி எமக்குத் தந்துவிட்டு அணியிலிருந்து அன்று அவள் காணாமல் போனாள். ஆரம்பத்திலிருந்தே தான் கரும்புலியாகச் செல்லவேண்டும் என்ற பிடிவாதத்துடன் இருந்த அவளை, படையணிக்கும் பயிற்சிமுகாமுக்கும் தேவை என்ற காரணத்தால் சிறப்புத் தளபதி மறித்து வைத்திருந்தார். அதிகம் அலட்டிக் கொள்ளாத, நிதானமான, செயல்திறன்மிக்க கண்ணகி இப்போது எம்முடன் இல்லை என்பதை மீறி இந்த மண்ணுக்கும், விடுதலைப்போராட்டத்துக்கும் இன்னும் அவளது தேவை இருந்தது என்பதே உண்மை.